

Arbejdsrettens dom af 29. juni 2006

i sag nr. A2005.210:

Dansk Arbejdsgiverforening

for

Dansk Industri

for

B6 A/S

Tranåsvej 33

9300 Sæby

(advokat Helge Werner)

mod

Landsorganisationen i Danmark

for

Fagligt Fælles Forbund

for

et antal medlemmer af dette forbund

(advokat Ane Kristine Lorentzen)

Dommere: Børge Dahl (retsformand), Børge Elgaard, Henrik Lind, Knud Erik Linius, Poul Monggaard, Jens Pors og Nicolai Westergaard.

Sagen drejer sig om fastsættelse af bod for en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse og en efterfølgende overenskomststridig vægring mod at indarbejde forsømt tid som følge af arbejdsnedlæggelsen - om boden for vægring mod at indarbejde forsømt tid skal udmåles pr. time eller pr. dag/gang.

Påstande

Klager, Dansk Arbejdsgiverforening for Dansk Industri for B6 A/S, har nedlagt påstand om principalt, at de indklagede arbejdstagere til Dansk Arbejdsgiver skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod for hver time, de pågældende har deltaget i

arbejdsnedlæggelser og overarbejdsvægringer fra og med den 7. marts 2005 til og med den 19. marts 2005,

subsidiært, at

1) de indklagede arbejdstagere til Dansk Arbejdsgiverforening skal betale en efter rettens skøn fastsat bod for hver time, de pågældende har deltaget i arbejdsnedlæggelser fra og med den 7. marts 2005 til og med den 8. marts 2005, og at

2) de indklagede arbejdstagere til Dansk Arbejdsgiverforening skal betale en efter rettens skøn fastsat bod for hver gang, de pågældende har deltaget i overarbejdsvægringer fra og med den 18. marts 2005 til og med den 19. marts 2005.

Indklagede, Landsorganisationen i Danmark for Fagligt Fælles Forbund for et antal medlemmer af dette forbund, har taget bekræftende til genmæle for så vidt angår arbejdsnedlæggelser den 7. og 8. marts 2005. For deltagelse i overarbejdsvægringer den 18. og/eller 19. marts 2005 har indklagede anerkendt, at de indklagede arbejdstagere skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod pr. dag eller pr. gang, de pågældende har deltaget i overenskomststridige arbejdsvægringer. Indklagede har i øvrigt påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

Ved overenskomstforhandlingerne i 2004 blev der mellem Dansk Industri og CO-Industri indgået aftale om ændringer i Industriens Overenskomsts § 13, stk. 6, om opgørelse af overarbejdstiden for så vidt angår forsømt tid hidrørende fra overenskomststridig arbejdsnedlæggelse.

Ved faglig voldgift er der afgjort en række tvister om forståelsen af overenskomstens § 13, stk. 6. Det hedder i Opmandskendelse af 9. september 2004 i faglig voldgift mellem Dansk Industri og CO-industri bl.a.:

1. *Det hedder i den mellem parterne indgåede Industriens Overenskomst 2004-2007 bl.a.:*

”§ 13 Overarbejde

Stk. 1

Organisationerne er enige om, at overarbejde så vidt muligt bør undgås, men at der kan forekomme forhold, der nødvendiggør overarbejde af

hensyn til virksomhedens drift eller rettidig færdiggørelse af indgåede ordrer, forpligtelser etc.

Tillidsrepræsentanten skal holdes orienteret om overarbejdets omfang.

Stk. 2 Varsling af overarbejde

Overarbejde ud over 1 time skal varsles dagen før inden normal arbejdstids ophør. Hvis sådant overarbejde ikke er varslet rettidigt, eller hvis varslet overarbejde ikke kommer til udførelse, betales 1.3.2004 kr. 76,20 ...

Stk. 3 Afspadsering

...

Stk. 4

Overarbejde vedrørende ... afspadseres efter ovenstående regler.

Stk. 5 Betalingssatser

- 1. For arbejde, der udføres uden for den i den enkelte uge fastlagte daglige arbejdstid (jf. overenskomstens § 9, stk. 1), betales følgende tillæg pr. time.*

...

Stk. 6 Opgørelse af overarbejdstiden

Ved opgørelsen af overarbejde fradrages den til spisning og hvile medgåede tid, ligesom også forsømt tid af den normale arbejdstid fradrages overarbejdstiden, medmindre forsømmelsen har fundet sted af en medarbejderens utilregnelig grund, som rettidigt er anmeldt til arbejdsgiveren og godkendt af denne. Fri med tilladelse er ikke forsømt tid. En overenskomststridig arbejdsnedlæggelse betragtes som forsømt tid fra dennes start.

Ved fradrag for forsømt tid inden for en kalenderuge modregnes der først i de i samme kalenderuge sidst præsterede overarbejdstimer.

Normale dagarbejdstimer, der benyttes til afspadsering af overtimer i henhold til overenskomstens overarbejdsregler, betragtes ikke som forsømt tid.

Når den forsømte tid hidrører fra en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, ydes ikke overtidsbetaling af nogen timer, før de forsømte timer er præsteret af medarbejderen ud over dennes normale arbejdstid. Udførelse af de manglende timer kan varsles af arbejdsgiveren efter reglen i stk. 2 til udførelse inden for 14 dage efter, at arbejdet er genoptaget efter den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse."

- 2. Bestemmelsen i stk. 6 er affattet som angivet i protokollat om "Opgørelse af overarbejdstiden" af 1. februar 2004 underskrevet af medlemmerne af det snævre udvalg. Bestemmelsen viderefører den hidtidige med tilføjelse af sidste punktum i bestemmelsens afsnit 1:*

"En overenskomststridig arbejdsnedlæggelse betragtes som forsømt tid fra dennes start."

Endvidere er bestemmelsens afsnit 4 nyt:

”Når den forsømte tid hidrører fra en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, ydes ikke overtidsbetaling for nogen timer, før de forsømte timer er præsteret af medarbejderen ud over dennes normale arbejdstid. Udførelsen af manglende timer kan varsles af arbejdsgiveren efter reglen i stk. 2 til udførelse inden for 14 dage efter, at arbejdet er genoptaget efter den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse.”

3. *Parterne er enige om, at der med de under pkt. 2 nævnte tilføjelser i bestemmelsens afsnit 1 er sket en præcisering af, at arbejdstimer, som ikke præsteres som følge af en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, er forsømt tid i bestemmelsens forstand, og i afsnit 4 en præcisering af, hvorledes dette influerer på opgørelsen af overarbejdstiden.*
4. *I forbindelse med parternes afslutning af overenskomstforhandlingerne 2004 udsendte parterne i fællesskab den 1. februar 2004 en pressemeddelelse om overensomstaftalen på industriens område indeholdende bl.a. en opstilling af ”Hovedelementerne i overenskomsten” med følgende punkt:*

”Der indføres en række bestemmelser, der skal forhindre arbejdsuro i at bryde ud, samtidig er det aftalt at i tilfælde af, at overenskomststridige arbejdsnedlæggelser fører til produktionstab, der skal indhentes ved overarbejde, skal dette ske uden overarbejdstillæg.”

5. *I forligsmandens mæglingsforslag af 26. marts 2004 indgår som et overenskomstfornyelsesvilkår bl.a. følgende:*

”Konfliktbegrænsende foranstaltninger på områder, hvor krav herom er rejst

Med henblik på at undgå overenskomststridige arbejdsnedlæggelser og afbøde de skadevirkninger, der følger af en eventuel arbejdsnedlæggelse, gælder følgende på overenskomstområder, hvor der har været rejst krav om konfliktbegrænsende foranstaltninger:

1. Ved optræk til arbejdsuro har de lokale parter pligt til, i det omfang de ikke lokalt kan løse uoverensstemmelsen, at tilkalde organisationerne, der samme dag eller senest dagen efter skal træde sammen og søge uoverensstemmelsen løst eller straks indlede fagretlig behandling af uoverensstemmelsen.

2. Hvis medarbejderne ikke afventer organisationernes sammentræde og nedlægger arbejdet eller nedlægger arbejdet i strid med organisationernes anvisninger, kan arbejdsgiveren søge det ikke udførte arbejde indhentet gennem at varsle de manglende timer udført uden overtidsbetaling. De manglende timer skal være udført inden for 14 dage efter, at arbejdet er genoptaget efter den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse.

Overenskomstens bestemmelser om overarbejde ændres i øvrigt ikke herved.

Uoverensstemmelser om denne bestemmelse afgøres ved fagretlig behandling efter reglerne i de enkelte overenskomster.”

6. *Der er efterfølgende mellem parterne udtalt enighed om, at det er en forudsætning for anvendelse af sidste afsnit i overenskomstens § 13, stk. 6, at den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse har medført et produktionstab, og at der ikke kan kræves dokumentation herfor.*
7. *Der er imidlertid opstået en række spørgsmål om forståelsen af sidste afsnit i § 13, stk. 6, om forsømt tid ...*

...

11. Opmandens bemærkninger

...

- 11.1. *Sagen drejer sig om forståelsen af bestemmelsen om forsømt tid som følge af en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse i overenskomstens § 13, stk. 6, i relation til en række praktiske problemstillinger. Indledningsvist bemærkes, at udgangspunktet for forståelsen af bestemmelsen – efter bestemmelsens ordlyd og placering samt det i parternes fælles pressemeddelelse af 1. februar 2004 udtalte – er, at den har det sædvanlige regelsæt om overarbejde som sit grundlag, og at dette regelsæt derfor finder anvendelse på arbejde, som det pålægges en medarbejder at udføre ud over den pågældendes normale arbejdstid under de i § 13, stk. 6, afsnit 4, angivne omstændigheder, med de ændringer, der følger af stk. 6.*
- 11.2. *Der er ikke i overenskomstens § 13, stk. 6, afsnit 4, 2. pkt., bestemmelser om forlængelse af 14-dagesperioden til indhentelse af de ved en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse forsømte timer i anledning af, at der forud for en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse er fastlagt ferie til afholdelse i 14-dagesperioden. Det samme gælder for så vidt angår sygdom og andet lovligt fravær i 14-dagesperioden.*

Det er et formål med bestemmelsen om forsømt tid som følge af overenskomststridige arbejdsnedlæggelse at afbøde skadevirkningerne for virksomheden af arbejdsnedlæggelsen. ...

...

- 11.7. *En virksomhed, der har været udsat for en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse, er imidlertid efter indholdet af § 13, stk. 6, og den foran under pkt. 6 gengivne enighed berettiget til uden dokumentation for at have lidt et produktionstab ved arbejdsnedlæggelsen og uden dokumentation for nødvendigheden af at indhente dette tab ved overarbejde under opfyldelse af de sædvanlige betingelser i øvrigt for at pålægge overarbejde og efterlevelse af overenskomstens § 13, stk. 1, afsnit 2, af hver*

enkelt af de i arbejdsnedlæggelsen deltagende medarbejdere – ved varsel som angivet i § 13, stk. 6, afsnit 4, 2. pkt. – at forlange arbejde udført ud over vedkommendes normale arbejdstid i et antal timer svarende til det antal timer, som vedkommende under arbejdsnedlæggelsen forsømte at arbejde i, uden at skulle betale tillæg efter § 13, stk. 5, for disse timer, som heller ikke kan udløse afspadsering.

11.8. *Omfanget af overarbejde på de nævnte vilkår kan ikke overstige det antal timer, den enkelte medarbejder har forsømt ved deltagelsen i arbejdsnedlæggelsen ...*

11.9. *Virksomheden kan imidlertid herudover under opfyldelse af de sædvanlige betingelser for at pålægge overarbejde forlange arbejde udført i yderligere et antal timer uden for normal arbejdstid på sædvanlige overarbejdsvilkår.”*

Den 7. marts 2005 nedlagde en række medarbejdere, der er medlem af Fagligt Fælles Forbund, deres arbejde i B6 A/S. I anledning af arbejdsnedlæggelsen blev der den 8. marts 2005 afholdt fællesmøde. Arbejdet var da stadig nedlagt. På fællesmødet blev det fra arbejdstagerside erkendt, at arbejdsnedlæggelsen var overenskomststridig, og man gav tilsagn om at pålægge arbejdstagerne at genoptage arbejdet snarest muligt og senest samme dag kl. 15.30. Arbejdet blev genoptaget i overensstemmelse hermed. Der er enighed om opgørelsen af den forsømte tid som følge af denne overenskomststridige arbejdsnedlæggelse.

Parterne er endvidere enige om, at den forsømte tid, som var opstået som følge af den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse den 7. og 8. marts 2005, af B6 A/S i overensstemmelse med overenskomstens § 13, stk. 6, blev varslet til at skulle indarbejdes den 18. – 19. marts 2005.

De indklagede arbejdstagere afviste imidlertid generelt at indarbejde disse timer. Parterne er enige om, at denne afvisning står i systematisk sammenhæng med den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse, som førte til, at selskabet varslede indarbejdning af forsømt tid. Af en fremlagt navneliste, sagens bilag 1a, fremgår omfanget af den enkelte medarbejders strejkedeltagelse og efterfølgende vægring mod indarbejdelse af forsømt tid.

Parternes argumenter

Klager har gjort gældende, at den bod, der mellem sagens parter er enighed om, at de indklagede arbejdstagere har forskyldt som følge af deres deltagelse i overenskomststridige

arbejdsstandsninger i perioden fra den 7. marts 2005 til og med den 19. marts 2005, skal fastsættes med udgangspunkt i arbejdsretslovens § 12, stk. 5, som bl.a. fastslår, at boden skal fastsættes under hensyn til samtlige sagens omstændigheder, herunder i hvilken grad overtrædelsen har været undskyldelig fra overtræderens side.

Overtrædelsen af overenskomsten den 18. og 19. marts 2005 var ikke undskyldelig, idet arbejdsgiverens krav til medarbejderne om at indarbejde forsømt tid de pågældende dage, var en direkte følge af de samme medarbejderes forudgående overenskomststridige arbejdsnedlæggelse.

Den forskyldte bod bør fastsættes under hensyntagen til omfanget af den enkelte arbejdstagers deltagelse i arbejdsstandsningerne. Det tidsmæssige omfang af det arbejde, der på særlige vilkår kan forlanges udført som forsømt tid, er i overenskomsten afgrænset til præcis det antal timer, som arbejdstagerne under den forudgående arbejdsnedlæggelse forsømte at arbejde i. Fastsættelse af den forskyldte bod for arbejdsvægringerne til et beløb pr. dag eller pr. gang vil føre til urimelige resultater i tilfælde, hvor medarbejderne – som i den foreliggende sag - kollektivt afviser at indarbejde den forsømte tid, men dog i forskelligt omfang, fordi de deltog i den arbejdsnedlæggelse, som udløste kravet om indarbejdelse i forskelligt omfang, eller fordi de i forskelligt omfang afviser indarbejdelse. Bodan bør derfor fastsættes som en bod pr. time for både den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse den 7. og 8. marts 2005 og for den overenskomststridige arbejdsvægring den 18. og 19. marts 2005, jf. princippet i Arbejdsrettens dom af 11. februar 1970 i sag nr. 6502 (Arbejdsrettens domme 1970 s. 67).

Bodsniveauet for deltagelse i den overenskomststridige arbejdsvægring bør fastsættes under hensyntagen til, at arbejdsvægringen udsprang af og stod i systematisk sammenhæng med den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse, der dannede grundlag for arbejdsgiverens overenskomstmæssige ret til at kræve de ved arbejdsnedlæggelsen forsømte timer indarbejdet inden for de i overenskomsten fastsatte rammer. Størrelsen af den forskyldte bod for arbejdstagernes afvisning af at indarbejde forsømt tid bør svare til størrelsen af den sædvanlige bod pr. time for overenskomststridige arbejdsnedlæggelser.

Klager har til støtte for sin subsidiære påstand nr. 2 gjort gældende, at den bod, de indklagede forbundsmedlemmer har forskyldt, under alle omstændigheder bør reflektere, i hvilket

omfang hver af arbejdstagerne har afvist at indarbejde forsømt tid. Bod bør fastsættes til 300 kr. pr. dag eller pr. gang, de pågældende arbejdstagere har deltaget i arbejdsværingen.

Indklagede har gjort gældende, at der i Arbejdsretten er fast praksis for, hvordan bod udmåles i tilfælde af arbejdsnedlæggelse, overarbejdsvægring og temponedsættelse. Ved overarbejdsvægring er der praksis for, at bod udmåles pr. dag eller pr. gang, en arbejdstager kollektivt med andre har vægret sig overenskomststridigt mod at udføre overarbejde, hvilket står i modsætning til almindelig arbejdsnedlæggelse, hvor bod udmåles pr. time i overensstemmelse med fast praksis. At bodsudmåling ved overarbejdsvægring sker pr. dag eller pr. gang, fremgår af Arbejdsrettens praksis, jf. herved Arbejdsretsloven med kommentarer af Niels Waage (2. udg. 1997), side 159, og Arbejdsrettens dom af 29. februar 2000 i sag nr. 1999.456 (100 kr. pr. gang), Arbejdsrettens dom af 20. februar 1997 i sag nr. 96.303 (100 kr. pr. gang), Arbejdsrettens dom af 20. september 1990 i sag nr. 89.180 (50 kr. pr. gang), Arbejdsrettens dom af 25. februar 1987 i sag nr. 86.456 (40 kr. pr. gang), Arbejdsrettens dom af 9. december 1986 i sag nr. 10.643 (75 kr. pr. gang), Arbejdsrettens dom af 20. maj 1985 i sag 10.489 og Arbejdsrettens dom af 27. august 1985 i sag nr. 10.645 (30 kr. for hver dag, der deltages i overarbejdsvægring). Der er fuldstændig fast praksis mellem parterne for at afslutte sager om overarbejdsvægring i overensstemmelse hermed. Arbejdsrettens domme og denne praksis dækker også en overarbejdsvægring, som systematisk følger en arbejdsnedlæggelse, jf. ARD 89.180 og 99.456. Den af klager påberåbte dom af 11. februar 1970 i sag nr. 6502 angår ikke overarbejdsvægring, men arbejdsvægring, som medførte hjemsendelse.

Overenskomstændringen giver ikke grundlag for ændring af bodssystemet. Overenskomstens § 13 indeholder bestemmelser om overarbejde, og bestemmelsens stk. 6 giver adgang til at varsle overarbejde uden betaling med overarbejdstillæg, når arbejdstagerne har forsømt tid opstået i forbindelse med en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Ved den faglige voldgifts kendelse af 9. september 2004 blev det slået fast, at det arbejde, der kan kræves udført i medfør af overenskomstens § 13, stk. 6, har karakter af overarbejde. Det arbejde, der blev varslet til udførelse den 18. og 19. marts 2005, havde herefter karakter af overarbejde.

Gennem mange år har der været bestemmelser i overenskomstens § 13, stk. 6, om opgørelse af overarbejdstiden, herunder om fradrag for forsømt tid ved udførelse af overarbejde.

Realitetsændringen ved overenskomstforhandlingerne er således inden for, hvilken periode overarbejdstiden skal opgøres, idet perioden blev ændret fra en uge til 14 dage, ligesom der blev vedtaget bestemmelser om – som forudsætning for anvendelsen af sidste afsnit i § 13, stk. 6, – at den overenskomststridige arbejdsnedlæggelse har medført et produktionstab. Overenskomstændringen i 2004 vedrørte ikke spørgsmålet om bod for overarbejdsvægring, og der er ikke belæg i teksten for, at det skulle have været tilfældet. Dette støttes i øvrigt af den af parterne i forbindelse med afslutningen af overenskomstforhandlingerne udsendte pressemeddelelse. I forbindelse med faglig voldgift den 9. september 2004 var overenskomstparterne enige om, at ændringerne i overenskomstens § 13 alene indeholdt en præcisering af muligheden for at få udført overarbejde uden overarbejdstillæg.

Det er et almindeligt princip, at arbejdsnedlæggelser kan medføre, at udført overarbejde i samme periode ikke honoreres med overarbejdstillæg, jf. opmandskendelse i faglig voldgift af 29. november 1994. Klagerne har hidtil – og siden de første sager i Arbejdsretten om overarbejdsvægring – anerkendt princippet om bodsudmåling pr. dag eller pr. gang, også hvor overarbejdet er udført i samme periode som arbejdsnedlæggelserne. Hvis bod udmåles pr. gang, bør der ikke kunne udmåles bod for mere end én gang pr. dag. Udmåling af bod pr. dag burde dække de flest forekommende situationer.

Virksomhedens krav om eller behov for overarbejde er ikke nødvendigvis sammenfaldende med det antal timer, der refterer som følge af en forudgående overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Det er sædvanligt forekommende, at overarbejdsvægring forekommer i forskelligt omfang for de enkelte arbejdstagere, og det gør sig ikke kun gældende ved overarbejdsvægring i forsømtidssituationen. Det er arbejdsgiveren, som bestemmer, hvor mange timer, den enkelt skal på overarbejde, og det er ikke rimeligt, at arbejdsgiver kan fremkalde forskellig bod for kollektiv arbejdsvægring ved at disponere den ene ansatte til f.eks. 1 time og den anden til f.eks. 4 timer.

Der foreligger ingen skærpende omstændigheder, og indklagede har ikke forhindret, at der kunne have været indgået forlig. Bodén bør ikke udmåles til mere end 50 kr. pr. gang, de pågældende arbejdstagere har deltaget i arbejdsværingen. De sager, hvori der er udmålt højere bod, drejer sig om fortsatte overarbejdsvægringer efter pålæg i Arbejdsretten. Bodén for

deltagelsen i arbejdsnedlæggelsen bør fastsættes med udgangspunkt i 35/40 kr. pr. time, der skal reduceres med 10 kr. pr. time.

Arbejdsrettens begrundelse og resultat

Indklagede har taget bekræftende til genmæle overfor klagers påstand om, at de indklagede arbejdstagere skal betale en bod for hver time, de har deltaget i arbejdsnedlæggelsen den 7. og 8. marts 2005.

Arbejdsretten fastsætter boden til 25 kr. for ufaglærte og 30 kr. for faglærte pr. time, de indklagede arbejdstagere har deltaget i arbejdsnedlæggelsen den 7. og 8. marts 2005 – svarende til sædvanlig timebod med sædvanlig forligsrabat, idet indklagede i sit svarskrift af 12. maj 2005 erkendte, at bod var forskyldt for arbejdsnedlæggelsen, og tilkendegav, at man var indstillet på at indgå udenretligt forlig herom.

Indklagede har erkendt, at de indklagede arbejdstagere har deltaget i overenskomststridige arbejdsvægringer den 18. og/eller 19. marts 2005, og at arbejdsvægringerne står i systematisk sammenhæng med arbejdsnedlæggelserne den 7. og 8. marts 2005, samt at de som følge heraf skal betale en efter Arbejdsrettens skøn fastsat bod pr. dag eller pr. gang, de har deltaget i arbejdsvægringerne.

Overenskomstens bestemmelser om arbejdsgiverens varsling og arbejdstagernes udførelse af forsømt tid hidrørende fra en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse er placeret i overenskomstens § 13 om overarbejde. Det er ved faglig voldgift, jf. kendelsen af 9. september 2004, fastslået, at udgangspunktet for forståelsen af bestemmelsen er, at den har det sædvanlige regelsæt om overarbejde som sit grundlag, og at dette regelsæt derfor finder anvendelse på arbejde, som det pålægges en medarbejder at udføre ud over den pågældendes normale arbejdstid under de i § 13, stk. 6, afsnit 4, angivne omstændigheder, med de ændringer, der følger af stk. 6.

På denne baggrund finder Arbejdsretten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for en anden bodsfastsættelse end den, som anvendes ved vægring mod at udføre sædvanligt overarbejde. Bodden for den overenskomststridige vægring mod at indarbejde forsømt tid hidrørende fra arbejdsnedlæggelsen skal herefter udmåles pr. dag, de pågældende arbejdstagere har deltaget i

vægningen. Bodens størrelse fastsættes til 100 kr. pr. dag, de pågældende har deltaget. De indklagede arbejdstagere, der har deltaget i vægningen den 18. og/eller 19. marts 2005, skal herefter betale 100 kr. for hver dag, de har deltaget.

THI KENDES FOR RET:

De indklagede ufaglærte og faglærte arbejdstagere skal til Dansk Industri betale en bod på henholdsvis 25 kr. og 30 kr. for hver time, de pågældende arbejdstagere har deltaget i arbejdsnedlæggelser den 7. og 8. marts 2005, jf. navneliste fremlagt som sagens bilag 1 a.

De indklagede arbejdstagere skal betale en bod på 100 kr. for hver dag, de pågældende har deltaget i overarbejdsvægningerne den 18. og 19. marts 2005, jf. navneliste fremlagt som sagens bilag 1 a.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part eller til Arbejdsretten.

Børge Dahl